

Links de eetkamer met een groot schilderij van Ger Lataster. De lamp die aan het plafond is bevestigd en de eettafel zijn van Promemoria.

Hieronder het huis van Kantelberg in volle glorie en rechts één van de objecten in de tuin van Gerard Groenewoud en Trudy Buij.

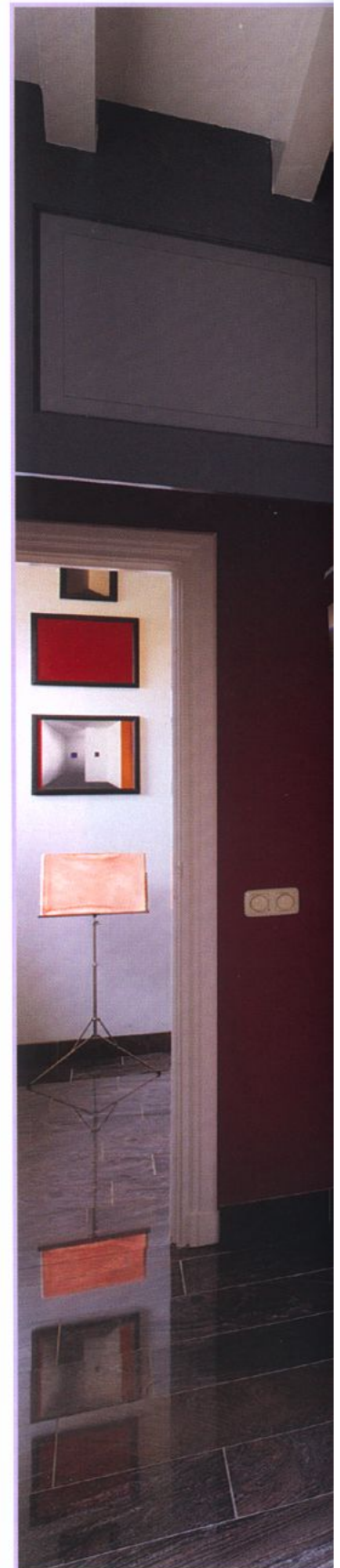
de consequentie van een snelle beslissing

Geprononceerde kleuren lopen als lijnen consequent tot in de kasten door, de staande lampen zijn aan het plafond geschroefd en overal hangt kunst. Dit is de woning van Jacques Kantelberg en zijn vrouw Helga. Met een grote dosis humor hebben zij zich bij de inrichting van hun huis laten leiden door de intuïtie en de snelle beslissing.

Hierboven Jacques Kantelberg en zijn vrouw Helga. Op de foto links een doorkijk naar het trappenhuis met de entree hal. De schilderijen zijn van Piet Dirckx.

Op de grote foto rechts de openhaard in de living met twee stoelen van Giorgetti. De schilderijen zijn eveneens van Piet Dirckx. Het grote schilderij rechts is van Hans Vandekerckhove.

De woning ligt in het groen aan de rand van Oirschot. De oorspronkelijke agrarische bouw is gehandhaafd en bestaat uit de eigenlijke stal en het woonhuis. Jacques Kantelberg kan het humoristisch verwoorden: "Dit is een eeuwenoude boerderij waaraan later een stal is aangebouwd en die zo geleidelijk is uitgedijd. Het is dus via een lang verhaal langgevelig geworden. Omstreeks 1975 is de boer in het kader van de verkaveling uitgekocht. Toen ik dit begin jaren tachtig kocht was het nog een oude boerderij en dartelden hier nog de varkens en kalveren in het rond. Wij zijn begonnen met de verbouwing van de schuur, terwijl de rest slechts werd gebruikt als we hier een weekend naar toe gingen. De boerderij stond op 1500 meter van mijn oude woning en zo konden wij lopend op vakantie zonder moe te worden. Uitgangspunt bij de verbouwing van de boerderij was dat wij wilden handhaven wat er te handhaven was."

Op de vraag of er een duidelijk idee vooraf was, wordt volmondig 'ja' geantwoord. Allereerst zijn de kleuren voor de buitenkant bepaald door de gebruiken van de streek. Zo blijkt het in deze contreien verplicht te zijn de deuren van een boerderij donkergroen te schilderen, de deurstijlen van een beige verf te voorzien en de kozijnen wit te houden. Voor de bestrating werden de traditionele klinkers opnieuw gelegd. Vanuit dit gegeven werden de kleuren voor het interieur bepaald. Kantelberg: "Dit kunstwerk is stapsgewijs tot stand gekomen. Wij hebben vanaf het begin getracht de kleuren van buiten zoveel mogelijk te laten aansluiten bij de kleuren in het interieur. Daardoor kun je in rust en harmonie naar buiten kijken."

Op de foto hiernaast de living met een groot schilderij van Hans Vanderkerckhove en hieronder de sphinx met de gouden bal uit de vier evangelisten van Gerard Groenewoud en Trudy Buij. Daaronder de keuken met het doorzicht naar de living.

Op de rechterpagina boven de slaapkamer stoelen van Ceccotti. De tafels naast het bed met het geïntegreerde licht zijn eveneens van deze Italiaanse fabrikant. Op de foto daaronder de gang op de eerste verdieping met op de voorgrond een bank van Ceccotti.

Dat de kleurstelling van de wanden sterk afwijkt van hetgeen gebruikelijk is in de interieurwereld heeft volgens hem grote voordelen. "Zo werk je nooit met mode-kleuren, je komt het nooit bij anderen tegen en als je het huis binnenkomt is het iedere keer weer een verrassing." Voor de integrale kleurstelling is nauw samengewerkt met de kunstenaar 'waar zij van houden'. Zij blijken deze kunstenaars te betrekken in hun leven om zo tot de optimale kleurenwaaiert te komen. De kleuren zijn ook consequent doorgetrokken door het hele huis. Dus lopen ze ook door tot in de kasten en op andere plekken waar je ze niet direct ziet.

Pratend over zijn huis en zijn interieur blijkt alras dat hij van snelle beslissingen houdt: het binnen de seconde kiezen voor één duidelijke lijn en daaraan vasthouden. Eén lijn in meubelen, één lijn in stoffen en één lijn in kleuren. Het ontlokt hem de opmerking: "Het is geen keuze die wij maken, het is een beslissing. Wij gaan niet tien of twintig merken af. Een goed merk bevalt in één oogopslag en die eerste seconde weegt voor mij het zwaarst. Dan is namelijk de intuïtie het sterkst; dan spreekt je gevoel. Volgens die beslissing moet je kopen. Ik probeer mij ook altijd daaraan te houden. Dat geeft het resultaat dat wij nu hebben en waarin wij ons gelukkig voelen. Ja natuurlijk: het is ook een kwestie van durven."

Opvallend in de eetkamer is de vierkante tafel met slechts twee stoelen en ook dit heeft een logische verklaring. Jacques Kantelberg:

"Waarom zouden we meer stoelen plaatsen als we hier doorgaans met z'n tweeën eten. Als we met meer mensen willen dineren, hebben we andere tafels. Ik vind het ook storend als we met twee personen in een restaurant eten, dat de ober wel het overtollig bestek weghaalt, maar de extra stoelen laat staan. Hij kan het beter andersom doen."

Hij heeft er lol in zijn ideeën uit te dragen, noemt naast gezondheid en eten, wonen tot de eerste levensbehoeften. "In een huis moet je niet alleen prettig kunnen wonen, maar het moet vooral een gevoel van geborgenheid en veiligheid geven. Zo kun je in harmonie met de omgeving leven."